

Isla Canela - Cabanas de Tavira (P).

Punta Umbria.

23-2-2010. Punta Umbria - Cabanas de Tavira (Portugal).

Met heel behoorlijk en vrij warm weer rijden we om 10.25 van Punta Umbria weg. (5435 km)

In een grote boog gaat het naar de grote brug over de Gualdiana, die hier de grensrivier met Portugal is. Met twee scheef staande politiewagens wordt de doorgang sterk vertraagd. Diverse agenten met "riotguns", kogelvrije vesten en baseballcaps staan zo te zien zware jongens op te wachten. We kunnen ons niet voorstellen, dat dit de normale gang van zaken is.

Borden boven de weg verwelkomen iedereen dan een heel stuk vriendelijker in de Algarve.

Brug over grensrivier Gualdiana.

De grens van Spanje-Portugal.

Altura.

De tijd gaat een uur terug, zodat we toch nog net voor tien in Portugal zijn. Via Altura rijden we naar een cache, die bij het strand van Praia de Lota (bij Manta Rota) in een cactusstruik is verstopt. Tineke had daar al zo'n vermoeden van en heeft de wandelstok bij zich.

Praia de Lota.

Inktvispotten en kreeftenvallen.

We lopen even naar het strand en passeren daarbij enkele kleine vissershutjes. Daar buiten liggen weer een aantal inktvispotten en kreeftenvallen.

Tussen de eerder geziene struiken en bomen staat nu een soort witte brem.

Het strand is heel breed, de schelpen weer heel klein en de wind waait, dat het hoest. Dus houden wij het er niet erg lang uit.

Praia de Lota.

Salinas in de Ria de Formosa.

Een 2e cache zoeken we op in het Rato Forte, dat in het NP de Ria Formosa ligt. Hier zien we veel salinas, waar aardig wat vogels in zitten.

Ria de Formosa.

Tureluur, Tringa totanus.

Tureluur, Tringa totanus.

Ria de Formosa.

De ruïne van dit fortje geeft slechts een summier beeld van wat het ooit geweest is. De cache zit in een van de muren en bevat een soort Turkse knoop als goodie. Die neem ik mee, dat levert beslist nog wat puzzelwerk op.

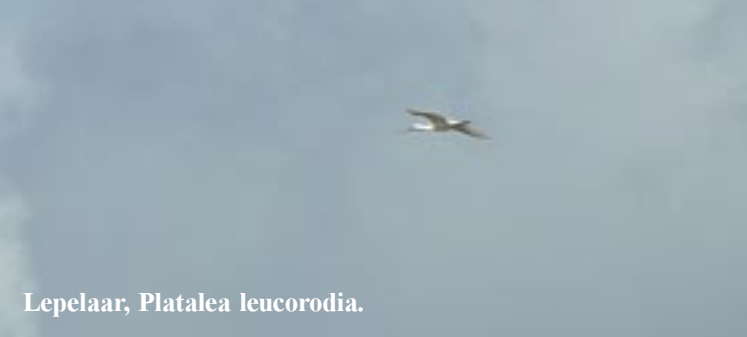
Iets verder door, bij een muur om een groot hotel, zien we diverse campers staan, waar we even gaan kijken. Weliswaar nu, na al die regens, een ietwat blubberige, maar toch aardige plek. Echter niet voor ons vandaag, omdat we weer moeten lozen en tanken.

Rato Forte.

Praia de Lota.

Lepelaar, Platalea leucorodia.

Campismo Cabanas de Tavira.

Dus rijden we tegen 12 uur (PT uiteraard) door naar de camping in Tavira, of eigenlijk net voor de stad. Daar krijgen we een plekje tussen de vele andere camperaars. Opvallend veel Zweden zijn er. Tineke zet twee wassen in. De 1e doet ze in de droger, de 2e wordt op de draad gehangen. Tegen de avond proberen we in de kantine tevergeefs op het internet te komen. Terwijl de buurvrouw langdurig aan het skypen is. De oorzaak?

Een oplegger komt een Engelse stacaravan (3,5 x 12 m) afleveren. Na 2 uur manoeuvreren staat hij op zijn plaats. Dat gedoe trok uiteraard veel geïnteresseerde "pensionados". 's Avonds horen we life op de radio, dat Madeira zwaar door noodweer is getroffen met tientallen doden en vermisten als gevolg. Sven Kramer wordt op de 10 km in Vancouver door coach Kempkes de verkeerde baan ingestuurd! Weg is een zekere 2e gouden medaille.

Cabanas de Tavira - Tavira v.v.

24-2-2010. Cabanas de Tavira - Tavira v.v.

Opnieuw hebben we een mooie dag. Het is wel geregeld vrij bewolkt, maar overdag regent het niet en is het door de zon een lekkere temperatuur.

We nemen de trein van 10.03 naar Tavira voor een bezoek aan die stad. Op het station van Conceição buurten we met een Engels stel, dat vroeger wel 200 papagaaiachtigen heeft gehad. Kort geleden hebben ze die dieren van de hand gedaan en zijn voor het eerst in hun leven op vakantie. Ze staken van Engeland naar Bilbao over met het veer.

De ouderwetse boemel zit vol oudere buitenlanders. De kaartjesverkoopster heeft het zo druk dat ze er niet aan toe komt ons een kaart te verkopen voor we na 10 minuten in Tavira aankomen.

Zie PDF-file voor dit bezoek van 10.15 tot 15.15 aan het aardige stadje [Tavira](#).

Voor we weer op de trein stappen, doen we bij de LIDL bij het station wat boodschappen. Uiteraard is hier het assortiment met een Portugese tint. We kopen een fles “vino branco” en “Marmelada extra” van marmelo (kweeperen).

Op de camping gaan we op het eind van de middag nog even internetten. Heel kort maar, want al snel worden we er weer uitgedrukt door slimmere computers en of programma's.

Gelukkig had Tineke al eerder op dag het reisverhaal op de site gezet. Dat was al weer 8 dagen geleden. Niels mailt terug, dat Myrthe vanwege haar ziekte van Pfeiffer 2 uur per dag minder moet werken van de ARBO-arts. Thuis gaat ze stevast vrijwel direct naar bed. Niels zelf heeft al 4 dagen last van middenoorontstekingen aan beide oren!

Cabanas de Tavira.

25-2-2010. Cabanas de Tavira.

We zijn er op deze grijze doch droge morgen laat uit, teuten nog een tijd voor we tegen half twaalf in de richting van Cabanas zelf wandelen. Op zich een simpel dorp tegen de zeearm aan, die hier langs de kust af loopt.

De boulevard (kustweg) ligt compleet overhoop en tientallen mensen zijn er met de riolering en de bestrating bezig. Je moet opletten niet in een gat van de riolering te donderen. Die gaten zijn namelijk niet allemaal afgeschermd.

We lopen oostwaarts langs het water het dorp uit om naar een cache te zoeken. Bij het Forte de São João da Barra, dat er zeer goed onderhouden uit ziet, zien we een boot aan de andere kant van het water tegen het strand aan liggen. De Garmin wijst resoluut daar heen. 130 m zwemmen is ons echter te veel.

Cabanas de Tavira.

Cabanas de Tavira.

Zeearm voor Cabanas de Tavira.

Forte de São João da Barra.

Cache ligt onbereikbaar bij die boot!

Forte de São João da Barra.

Cabanas de Tavira.

Om 12 uur lopen we om het fort heen weer terug naar het dorp. Aan de andere kant daar zien we twee rijen vissershutjes met het nodige visgerei als netten, kreeften- en inktvisvallen. In een poging een 2e cache wel te vinden lopen we ons in 1e instantie vast in een vakantiepark. Dan evenzo bij wat tuinen en een stalling van plezierjachten.

Witte affodil, *Asphodelus albus*.

Hulst- of Kermeseik, *Quercus coccifera*.

3x is scheepsrecht. Een fietspad (dat langs de hele Algarvekust loopt) brengt ons naar het begin van het Parque Natural da Ria Formosa. Bij de brug daar vinden we nu de cache wel. (14.00)
We halen wat zaadjes uit een omgevallen stengel van een grote agave en stappen dan weer op ons gemak naar de camping.

Cabanas de Tavira - Olhão.

Ooievaar *Ciconia ciconia*.

26-2-2010. Cabanas de Tavira - Olhão.

Opnieuw was er vannacht heel veel regen. In tegenstelling tot de voorgaande dagen houdt het 's morgens niet op. We staan vrij laat op, zorgen dan dat we volledig ververst weer op pad kunnen. Om 10.45 rijden we dan van de camping af met al weer 5490 km. We rijden een eerste cache (Torre de Bias) voorbij vanwege regen, modder en een onduidelijke situatie.

Om 11.25 komen we op de weg naar Olhão. Een eind voor de stad gaan we op bezoek in het Centro de Educação Ambiental de Marim, dat een onderdeel van het *PN de Ria Formosa* is. Zie PDF-file.

Het is intussen droog geworden en dat blijft het voor de rest van de dag.

Centro de Educação Ambiental de Marim.

Haven Olhão.

Markt- annex winkelgebouw, Olhão.

Jachthaven.

Bankjes aan de boulevard, Olhão.

EU NASCI N'UMA TERRA AUDAZ DE MARINHEIROS;
GENTE DE SCISMA DÓCE E DE PERFIS TRIGUEIROS;
CORAÇÕES DE AVENTURA E TERNURAS SINGELAS,
NO FUNDO-, COMO O MAR-, REFLECTINDO ESTRELLAS...

JOÃO LÚCIO

ELOS CLUBE DE OLHÃO
1º ANIVERSÁRIO 13-7-86

Met zo'n boot gingen mannen van Olhão naar Brazilië.

Kwart voor drie rijden we Olhão in. Doen eerst boodschappen bij de Minipreço en zoeken dan een plekje voor vannacht. De camperplek bij de vissershaven is afgeladen vol. Dus door naar de stad zelf. Daar aan de boulevard vinden we een prachtige plek tegen de Ria Formosa aan. Om kwart voor vier doen we ons rondje langs het water en door de binnenstad. Een van de met azulejos versierde bankjes in het park aan het water memoreert het historische hoogtepunt voor Olhão: Simpele vissers gingen in 1808 met hun bootje de oceaan over om hun koning João VI in ballingschap in Brazilië te gaan vertellen dat de Fransen het land uit waren. Als dank kreeg Olhão stadsrechten. Aan een aparte steiger ligt een replica van die boot.

Winkelstraatje in Olhão.

We kuieren door de smalle straatjes van de binnenstad en kijken even bij de Nossa Senhora do Rosário binnen. Een heel sfeervolle barokke kerk.

We kopen voor ons moeder en Rohan een kaartje en bekijken her en der winkeltjes. Al met al een aardig stadje dit Olhão. We lezen de E-mail door in een internetcafé waar het eerste half uur gratis is: De moeder van Tineke's ex-collega Marietta is enkele dagen na een lelijke val overleden.

Nossa Senhora dos Aflitos.

Nossa Senhora do Rosário.

Nossa Senhora do Rosário.

Praça Republica.

Praça Patrão Joaquim Lopes.

Later op de middag maak ik nog enkele foto's aan het water, waar ik op de slikken aan de andere kant van de Ria Formosa een ooievaar en allerlei steltlopers zie. In de boom naast de camper zitten wel 8 putters.

Ria Formosa.

Viswinkel aan de boulevard.

Ria Formosa.

Putter, *Carduelis carduelis*.

Putter, *Carduelis carduelis*.

Vervolg van de reis.